



Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Actio gratiarum pro mœstissimo dolore, quo correpta fuit Dei mater, dum
cu[m] crucis mole eleuaretur, in duorum latronum medio suspenderetur,
blasphemaretur, exprobaretur, illuderetur, dum pro his ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

traductus, pristinae baptismalis innocentiae atque originalis iustitiae conformitatis & decori restitutus per eius sacratissimae passionis meritum & saluferae resurrectionis potentiam in corpore glorificatio cum eodem resurgere possit in gloriam & vitam sempiternam, Amen.

Actio gratiarum pro maestissimo dolore, quo correpta fuit Dei dilectissima mater, dum cum crucis mole eleuaretur, in duorum latronum medio suspenderetur virulento malignoq; corde, ore sacrilego blasphemaretur, exprobraretur, illuderetur, dum pro huius caelestem Patrem deprecaretur, & latroni regnum suum polliceretur benedictus natus eius.

T H R E N O S X V.

Quietissima ac placidissima virgo, suauissima super sanctissimi Spiritus spūsa, gratissima & pretiosissima omnium altissimo Deo holocausti victima, doloris gladio non vno hoc duntaxat passionis tempore, neque solo hoc Caluariae & supplicij loco transfixa ac immolata, amorisq; igne conflagrata atque consumpta: verum etiam quoties talem esse passionem vnico cordis tui solatio irrogandam ferendamq; per prophetiae spiritum, quo exuberantissima imbuta fuisti, in corde tuo purissimo praecogitasti, toties anima tua sanctissima horribili acerbissimi doloris cuspidē confixa est & lanceata, aestuq; compassionis concremata. At nunc incomprehensibilioris multoq; acerbioris doloris lancea punctissima concissum est maternum cor tuum, dum sub pijsimo ac pudicissimo conspectu tuo, supra omnem populum omnibus blasphemandus ac irridendus exhiberetur desiderabile illud lumen oculorum tuorum, dimidium animae tuae, praedilectus, inquam, & vnicus natus tuus tam immaniter excruciat, aded infinitissime dicerptus, aded crudeliter distractus & patibulo confixus, aded denique deformatus vt hominis p̄ se non ferret imaginem, quem cum sceleratis reputatum, inter duos latrones medium, ceq; eorum principem, tanto cū furore tamq; ignominiosē suspendi cernebas. O quis tunc mœror, quæ mortis angustia ingrediebatur operiebaturq; faciem cordis tui? O quot pietatis fluctus perfluebant tunc pijsimum vultū tuum? Quot denique amaritudinis & angustiae vehementes singultus suspirabat purissimum tunc pectus tuum. Et qui fieri potuit o maestissima mater, ne praedoloris tui immensa magnitudine longē pijsimum cor tuum in mille scissuras frustratim scinderetur, cum cruentum & immanē hoc spectaculum tuo materno pretebatur conspectui? Quæ enim pœna, aut quis dolor maior effici aut cuique exhiberi potest, quàm dilectum filium, & quidem vnica in praesentiae suae matris sine culpa interfici? Haud dubiè nisi Diuinitatis suae virtute continuisset humanū cor tuum crucifixus natus tuus, non sola hac vice, sed compluries medium praetemperanti concepto dolore crepuisset.

Sed heu nondum, terminatus est dolor tuus o praedulcissima virgo Ecce enim o martyrum cunctorum excellentissima martyr, quale tibi crudele supplicium immineat ac construatur à perfidis, ingratisq; ferocissimisq; ludæis, qui immenso hoc inauditocq; filij tui cruciatu adhuc inexpleri, anguino ac furibundo suo pectore instar furentium canum horribiles latratus sonare atque edere exorduntur. Et modo sacrilega sua in eum capita agitant, modo fœda in eum spūta euomentes blasphemijs impetunt, modo etiam beneficiorum impropagationibus, alijsq; multis eum contumelijs impudentissime & iniuste lacerant.

Sed quæ humana mens sub Deo satis poterit comprehendere, quanto te dolore pupu-

Matt 27.
Mar 16.
Lucas 5.

pupugerint singulatim singula eorum verba subfannancia, tantaq; maligni illius populi obstinata crudelitas, dum pro iusta ei debita laude ob innumera in eos gratuita profusa beneficia conuicium & exprobratio impendetur? Heu cum quanta animæ tristitia considerabas quocq; cunctis stupendam totoq; affectu glorificandam eius non modo patientiam & mansuetudinem, sed etiam supereminentem ac perfectissimam charitatem, qua non se de ipsis vt demeruerat, indignatione concitatus vindicauit, sed expansis in cruce manibus eorum profundam cæcitatem dolens cū pie excusauit, tum patrem cœlestem deuota supplicatione exorans, eis veniam impetrauit. Quem etiam præ exuberanti suâ pietate ac dulcedine latronem à dextris pendentem horrendis sceleribus prægrauatum illic suæ Diuinæ gratiæ splendore illustratum & toto corde penitentem non modo in suam amicitiam suscipere, verum etiam fida oris sui promissione æternæ gloriæ futurum coheredem certificare audisti.

Blasphemos autem & sacrilegos Iudæos longius secedere, eiq; non amplius tantquam maledictæ in ligno pendenti appropinquare contuebaris. Vnde, vt æstimo, immò & firmiter credo, te à loco in quo filium tuum aded crudeliter mactatum cū cruce eleuari aspexeras, illic surrexisse & tota dolorosa, tremens & viribus deficiens Ioannis & sororum manibus sustentata, cruce appropinquasse, quo lucidius eius contemplareris miseriam & cruciatum.

Ast pijsissima mater, cur vadis immolari pro nobis? Nunquid non sufficit nobis filij tui passio, nisi crucifigaris & tu? Non est consuetudo tua o dulcissima Domina ad talia spectacula properare. An præ dolore cor tuum alienatum est à te? An non satis horribili & æstrobo dolore prægrauatum & attritum est maternum cor tuum? Quod si substiteris o fidelissima, sed tenerima virgo & heu nimis afflicta, totaq; iam viribus exinanita, ausim lachrymabiliter dolorosissimocq; corde tibi polliceri, tanto te corripiendam absorbendamq; mœrore & pressura, cuius nec vnquam similem sustinisti, cuius etiam nec quod vixeris obliuisci poteris. Pro omni autem tuo in hoc vsque tempus perpesse dolore benedico te mihi esq; saluto, Amen.

Pro iugi deuota que Deo exhibenda cordis & operis gratitudine de liberalissima sua in nos beneficiorum profusione, pro mihi & humili omnium aduersitatatum tollerantia & reclamatione, Precatio XV.

O Inuentrix omnium gratiarum exuberantissima, speculum omnium virtutum clarissimum, mater cunctorum Christi fidelium suauissima, meritis potentissima, miserationibus affluensissima: impetra mihi à Deo omnium creatore, patre tuo amantissimo, sponso dulcissimo, filio vnigenito & omnium saluatore, vt propter suam immensam bonitatem auferat à me odibile ingratitude vitium, atq; omnem cordis duritiam & obstinatam malitiam, vt innumera eius beneficia, scilicet gratiæ nobilissimæq; creationis, fidelissimæ ac liberalissimæ sustentationis paternæ ac benignissimæ vocationis, clementissimæ redemptionis, reliquaq; id genus beneficia continuè recolam: quo in summa cordis gratitudine ipsum semper laudem, benedicam atq; glorificem, in castissimo cordis iubilo assidue magnificem & adorem, atq; vt voluntati eius perfectè conformis, & obediens ipsi cum deuotissima strenuitate, iugiter seruiam: Vt omnia de manu eius suscipiens, me illi offeram in omne suum gratisimum beneplacitum, cum omnimoda meipsum abnegatione, vsque aded, vt de temporaneis (quæcuq; illa fuerint) neq; iugeam, neq; gaudeam:

ded

vt tem-